

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Organizări

(N. O.) În legătură cu agricultura, temelul existenței fiecărui popor, reprezentanții și conducătorii statelor s-au năzuit totdeauna prin măsuri potrivite să facă organizări pe terenul economic financiar.

Țăranul, acest element hotărâtor, este instrument orb, puternic, întocmit ca și cârna unui vapor lăsat pe mâna unui căpitan dibaci și conștient de chemarea lui. Unul fără de altul nu-și ajunge ținta, averea plutitoare destinată pentru acoperirea neajunsurilor, merge spre fund, se perde adeseori, dacă un singur punct de orientare dă greș. Pentru adevărarea acestui principiu, amintim în treacăt, că o mulțime de țări care odinioară au dus rol hotărâtor în destinele lumii, — ca Spania, Olanda etc. — azi sunt plasate pe o scară mai inferioară decât multe altele, despre care atunci nici amintire nu se făcea în analele istoriei. Cauza decadenței și a stăgnării se datorește desvoltării și organizării greșite pe terenul agronomic din capul locului, apoi a lipsei de interes pentru ramurile cele mai producătoare ale meseriilor, comerțului și ale industriei.

Țările amintite au dat mare însemnătate comerțului; într-o vreme s-au avântat spre terene îndepărtate necunoscute, așa numitele colonii, — mărul de ceartă mai de mult, întocmai ca și azi, a tuturor popoarelor care se înmulțesc ca furnicile. Asupra acestui punct nu fac comentarii, dar ca paralelă pentru poporul nostru, spre care fiecare din intelectualii noștri, cu atât mai mult așa numiții conducători, trebuie să-și îndrepte privirile, amintesc un fapt uitat de mulți fi-

nanțieri și economiști, că teren a la așa zisele «colonii», se găsește și la noi destul de favorabil. Coloniile la adecă sunt anumite puncte mai îndepărtate de centru, sunt terene părăsire, neexploatate încă, spre care tind elemente superioare de organizare. Coloniile noastre sunt părți băștinase, locuite de țărani noștri, acolo este moara fermecată. De acolo răsare sămânța sănătoasă a continuității noastre: acel teren trebuie refăcut, prelucrat, ridicat prin toate mijloacele spre a putea concura în luptă cu popoarele, care ne-au întrecut.

Iată, s'a apropiat timpul, ca să luăm și noi un început de hotărâre serioasă în privința organizării și a refacerii terenului nostru economic. Vor veni zile de pace, când viața economică își va recăpăta duhul normal de odinioară. Atunci poate numai, când în liniștea uitată se va auzi din nou băzâitul muștei, vor încerca finanțierii și economiștii noștri să-și arate aptitudinile necunoscute.

În constelațiunile acestui război, ca în tot războiul de atunci, s'a căutat și au reușit în întreprinderi de tot soiul, băncile noastre au stat în pasivitate. De țaran, pe care l-au părăsit mai toți, nici nu vorbesc; acest factor a fost unealta de aur, cu el s'au spart zidurile puternice de rezistență a dușmanului, și tot din agoniseala lui s'au adunat averi mari în acest război crâncen.

Una dintre măsurile cele mai de importanță și mai de valoare în conducerea bună a războiului prezent s'a manifestat tocmai în tactica de organizare economică și financiară a statelor mari. În acest «Wirtschaftskrieg», căci doară nici nu se poate numi altfel, germanii de bună seamă și-au arătat cunoștințele moderne.

Dela nemți a pornit gândul înființării așa numitei «Kriegsproduktengesellschaft», subvenționată de stat. Societate la fel s'a format apoi și în monarhia noastră, câte una pentru fiecare stat. Aceste societăți au avut ca prima deviză a asigura statului și armatei alimente suficiente, la timp și cu prețuri limitate maxime; în al doilea rând au adunat tot soiul de produse din diferite părți ale țării pentru locuitorii lipsiți și neștiutori în procurarea alimentelor. Astfel de dispozițiuni au fost luate din partea statului pentru timpuri critice, când cursul normal al vieții este supus multor întâmplări externe, pentru care curge luptă pe viață și pe moarte.

După restabilirea ordinei de ordinioară, va începe din nou fiecare a resufla ușor; dar chiar sosind aceasta vreme, omul cu experiențele scump plătite, trebuie să încerce a-și ușora întrucât este posibil existența, căutând a reface trecutul și a-și întări prin puteri unite prima treaptă a înălțării sale. Ne vom scobora deci spre țaran mareg. Agricultura, izvorul neseecat pentru pâinea de toate zilele, trebuie ridicată pe un nivel superior; pământul să fie cultivat cu rațiune, în sensul principiului fundamental: Cu jertfe mici a obținea rezultate mari. Când reprezentanții poporului dela oraș și centrele provinciale dela sate vor deschide inderajung ochii țărânilor asupra diferitelor metode de cultivare a pământului, vor putea trece cu ușurință și la ramurile mai puțin cunoscute nouă, făcând mai departe pașul săritor spre comerț și industrie. Mână în mână trebuie să meargă toată lupta. Căci dacă nu ne vom scobora pe fundul mării, nici nu vom cunoaște bogățiile ascunse din aceste labirinte: dela distanță sau prin rostirea cu-

vintelor ocazionale, n'avem să zidim clase asemănătoare cu ale cetățenilor noștri de altă naționalitate.

Iar votul universal dela ordinea zilei, pe lângă toată largirea de drepturi ce ni-ar aduce, n'are să ne mântuească, dacă nu vom pune în practică idei de felul unor astfel de organizări.

Ce a dobândit înțelegerea?

— Nădejdiile sale. — Puteri economice. — Cheltuielile. — Militarismul. — Ținte înalte. —

Un scriitor de mâna întâi în ale economiei politice, suedianul Gustav Cassel, desfășoară într-un ziar al țării sale rezultatele obținute de înțelegere în lunile din urmă ale războiului actual. Iată câteva rezultate:

Ne aflăm, — scrie economistul suedian, — în a 40-a lună a războiului, și înțelegerea întinde luptele tot mai departe, căci speroază încă în biruința finală, adecă în zdrobirea desăvârșită a Germaniei.

Țările înțelegerii s'au arătat a nu jertfit atât de mult, oare să nu fim în stare să mai rezistăm puțin timp, pentru a nu fi jertfit *totul* înzadar? Tot așa se vorbise în luna a 20-a a războiului, în Martie 1916. Am zis atunci, după cele văzute la fața locului, că forța economică germană va rămânea, după un an, cam aceeași, care era atunci. Am fost atacat, că judec lucrurile unilateral! Realitatea a dovedit, că avusem dreptate.

Și-au putut oare închipui cei din înțelegere în luna a 20-a a războiului, că situația are să fie aceeași după alte 20 de luni de războire? Sau, dacă ar fi recunoscut starea adevărată a lucrurilor, s'ar fi hotărât oare să pornească pe drumul păcii, ori să cotinună războiul?

Dozăzeci de luni în lupte sunt și pentru înțelegere destul de scumpe. Cheltuielile de război ale Angliei erau în 1916 erau 1501 milioane livre (peste 37 miliarde de coroane). Următoarele 20 de luni au sporit

FOIȘOARA

Poporul albanez

— Din viața și obiceiurile sale —

Eată un neam de oameni, care a avut și are interese identice cu ale românilor macedoneni.

Să-l privim după înfățișarea sa din afară.

Toți străinii, cari au trecut prin Albania, constată, că albanezii sânt oameni frumoși, binefăcuți și de o înfățișare nobilă. Nu lipsesc, bine înțeles, nici tipuri urâte, dar aceste sânt excepție.

Albanezul e de statură înaltă sau mijlocie, corpul puternic, proporționat în părțile lui, mai mult slab decât gras, ținuta mândră, pieptul boltit, așa că pare un atlet. Teasta capului lungăreată, la tâmplă adesea boltită, fruntea lată, nasul lungureț și drept. La tipurile de sud întâlnim mai adeseori ca la cele de nord ochii, părul și pielea de culoare mai deschisă.

O particularitate este *portul părului* la unele triburi. Părul de pe cap îl rad de prinprejur în lățime de vre-o trei degete, așa că pe cap rămâne numai un fel de

căciulă, ai cărei peri nu-i împletesc, ci îi succesc numai de câteva ori pentru ca să formeze o coadă, pe care o țin sub fes. De multe ori își rad partea dinaintea a capului dela o ureche la cealaltă, așa că părul din ceafă atârâ lung în jos. Barba și-o rad lăsându-și numai mustățile.

Îmbrăcămintea albanezilor dela sud nu diferă mult de cea dela nord. Fesul e acoperemântul general al capului, având însă o formă deosebită de cel purtat de turci, care e mai înalt și de culoare roșie, pe când cel albanez este turtit și de culoare albă).

Albanezii din Macedonia au adoptat fesul turcesc. Haina albă cu o mulțime de dinuri, ce atârâ până la genunchi și se numește *fustanelă*, e la nord tot așa de cunoscută ca și la sud, de asemenea pantalonii de marinari.

Generală e și întrebuințarea capotei, o manta făcută de lână și păr de capră. *Flocata* se poartă numai la toci. E un fel de zeche fără guler și fără mâneci, făcută din lână, ale cărei fire sânt lăsate afară, așa că e ca și zeghea, pe care o

*) Românii noștri de p'acolo poartă un fes de forma celui turcesc, dar de culoare albă. Ei îl numesc căciulă.

poartă românii noștri în unele părți. O floacă elegantă trebuie să fie strânsă pe corp până la mijloc, de acolo însă trebuie să se lărgească ca fustanelă. Ducașinii și malisavii de regulă nu poartă cămașă, ci numai o haină de lână, care trece pe șolduri și e încinsă cu un brău roșu.

Costumul femeilor e simplu: o haină cu un brău, o jachetă scurtă cu chindisturi, un capot fără mâneci, pe cap un fes sau o broboadă, care acopere părul împodobit cu mărgelile.

Felul de viață al acestui popor, rămas în majoritatea lui războinic până'n zilele noastre, e foarte simplu. Nutrimentul e de obicei orez sau porumb fierț în lapte și numai la sărbători taie o capră sau fac un pilaf. La sfârșitul unei mese mai mari se mănâncă miere cu lapte. Băutura spirtoasă nu întrebuințează mai de loc.

Albanezul doarme totdeauna îmbrăcat pe pământul gol din odaie, pe care-l acoperă cu frunze sau cu un covor. Tot mobilierul se compune din câteva vase de bucătărie, câteva coșuri de nuele și un răsboi.

În Albania de nord casele sunt de peatră și au de regulă două caturi: cel de jos e grajd și cămară; cel de sus, îm-

părțit în două odăi, e locuința. La catul de sus urcă pe o scară de piatră sau și numai pe o scară simplă. De casă e alipit de multe ori un turn, legat de scară cu un pod mișcător. Ferestrele sânt așezate pe locuri înalte și răsfirate, așa că totul contribuie să facă să apară mai mult ca niște cetățui construite înainte de toate pentru siguranța stăpânului.

În Albania de jos și de sud locuința e altfel construită. Aci se vede numai decât, că locuitorii se ocupă cu agricultura. Curtea e largă, împrejmuită cu un gard, de multe ori viu de trestie. In curte sânt trei, patru clădiri, din care una servește drept locuință, celelalte sânt grajduri și adăposturi pentru produsele agricole. Scheletul acestor clădiri e de lemn, acoperișul de papură, părății de trestie tencuită cu pământ și balebă; numai părțile de cătră vatră e de cărămizi neare. Vatra e jos, pe pământ. Pe părțile de pământ sânt atârâate diferite urcioare și castroane, dealungul lui e o bancă de pământ înaltă de vre-o 60 de centimetri și tot atât de lată. Mese sau scaune nu există.

Ocupațiunea principală în ținuturile muntoase ale Albaniei e creșterea vitelor. În Albania de mijloc și de miază zi agri-

cheltuielile nu la suma dublă, cum s'ar presupune, ci la suma împărțită.

Cum se prezintă situația pentru înțelegere în luna a patruzecia a războiului?

Rusia, din punct de vedere financiar, este ruinită.

Italia, sub greutățile militare, se clatină. Forțele sale economice sunt aproape secate.

Franța și-a mărit datoria de stat cu o sută de miliarde de franci și este incapabilă de a mai suporta singură spesele sale de război.

Se trag nădejdi mari în ajutorul Americii. Dar așteptările sunt exagerate atât cu privire la sprijinul economic, cât și la puterea militară americană.

Lungirea războiului n'a fost prielnică nici țintelor înalte, ideale, pentru care se luptă înțelegerea. Combaterea militarismului n'a dat până acum alt rezultat, decât o creștere a militarismului până la un grad ne mai visat.

Cât privește cealaltă țintă înaltă din programul înțelegerii, adică dreptul micilor națiuni, în acest punct micile națiuni se vor fi lămurit de ajuns. Nu ajută nimic să porți luptă pentru țintă ideală, dacă tu însuși, în decursul luptei, calci în picioare ținta ideală.

Până când mai crede înțelegerea să poarte războiul? Și cam ce privește ea avea pe atunci Europa?

Este deplin sigur, că o învoială pașnică ar fi lucrul cel mai cuminte, ce s'ar putea face în a 40-a lună a războiului, și că se va regreta odată amaric continuarea din nou a luptelor sângeroase.

O vedenie din lumea reală

II

Așa-i, dar faptele acelea au fost bune numai la aparență, numai în ochii oamenilor, cari nu pot străbate în tainele sufletului. De fapt ele au fost lipsite de credință, lipsite de dragostea curată. Am adunat bani cu gândul să fiu mărit în fața lumii, și n'am căutat la cei săraci și obidiți. N'am deșteptat în sufletul nimănui fie cu vorba, fie cu fapta iubire adăvărată și bunătate dreaptă. N'am clădit nimic pe pământ pe Cristos cel răstignit. N'am fost apostol, n'am fost păstor sufletesc, ci un arăndaș, un târgoveț iscusit al celor sfinte. Pe săraci i-am nedreptățit și gonit, pe cei tari și bogați i-am lingușit. Faptele milei trupesti și sufletești nu le-am săvârșit în viața mea pornită după lumini amăgitoare și măririi deșarte... Și sufletul mi s'a împietrit și înegrit, iar așa nu mă pot prezenta în fața marelui împărat...»

...Cum mi-am pierdut eu sufletul? O, e lungă și jalnică povestea. Și undele sincerității împrumutau căldură glasului, prefăcându-l într-o tristă și dureroasă mărturisire:

«Părinții mei, așa cum au fost niște năcăjiți și trudiți robi ai pământului, au avut totuși un suflet, au fost o desăvârșită făptură sufletească. Au avut un suflet vecinic viu, vecinic înviorat și împospătat prin razele de lumină, strecurate de credința strămoșilor. Și în sforțările lor de urieși, de viteji fără nume, au stărunit să-mi hărăzească și mie un suflet mai puternic, mai bogat, mai larg și cu mai multe mijloace de propășire și de împospătare: credința și slova cu minunata ei putere de lumină. Dar ispitele lumii au fost mai puternice decât povețele de aur ale credinței. De mulțori mă vedeam prin farmecul slovei mai mare, mai deosebit decât părinții și neamurile mele și nu arareori se șteia în zarea sufletului sentimentul rușinei față de obârșia mea umilă.

«Intrat în vârtoarea orașului m'a biruit mirajul noutăților și al necunoscutului. La fiecare colț arătări și vederi deosebite, învăluite în lumină chinuitoare. Și eu năcut de atâtea rosturi străine, de vorbe neînțelese, de lume cu obiceiuri amăgitoare și cu forme sclipitoare, am fost absorbit cu desăvârșire, răpit de val și aruncat în vârtejurile amăgitoare ale vieții sufletești fără temeieri morale. N'am știut și n'am fost în stare să absorb eu ființa noutăților pentru a-mi îmbogăți și lărgi mintea sufletească, adusă de acasă, ci m'au absorbit ele.

Când m'am desmetecit în școala de dascălie românească, mi-am văzut albia sufletului strâmtă, plină de cotituri, de stânci prăpăstioase, prăvălite de obiceiuri fără noroc, de îndemnuri cinice, de apucături de maslinar, iar apele senine ale sufletului, adus din liniștea satului, tulburate de vorbe, de gânduri, de sentimente și de porniri dușmane. În odăile scunde ale școlii de dascălie se pripășea din când în când duhul neamului, vrăjit atunci simțeam o furnicare caldă prin sânge; în suflet coborau umbre moi, cu graiuri cumiști și dulci, iar paginile, cari închid marea strălucire a neamului nostru obidit, îmi curățeau simțirile și adânceau albia sufletescă. Și în clipele acestea simțeam o mare sărbătoare în inimă. Pagubă că sărbătorile acestea erau fugare și rare; mi le răreau îndemnurile străine, cari îmi împingeau viața spre alte hotare cu arătări și moravuri deosebite. Imi stânjinea sărbătorile din suflet și faptul, că școala aceasta era lipsită de inimă, ferecată în obezile unor tipicuri fără viață. Da, dascălii ne-au îndopat cu toate cunoștințele și tâlcurile lumii,

dar nu ne-au învățat să punem în slujba cunoștințelor tot sufletul nostru, nu ni-au dat povețe cum să legăm învățătura cu viața de toate zilele, n'au aprins în noi dragostea față de slujba noastră de apostoli, n'au căutat să creeze din noi personalități, ori să deștepte dorul de a deveni personalități. Nu ni-au îndreptat ochii spre lumina înviorătoare ale idealului, de unde coboară tot darul, ci ne-au legat mintea de marginile înguste ale lecției, de scoarțele manualului.

«In urma jertfelor fără număr, aduse de chinuții mei părinți, în sforțarea lor uriașă de a mă vedea mai răsărit în lume, și cu prețul chinuțoarelor umiliri ce a trebuit să îndur în scurgerea vieții de ucenic, am ajuns dascăl în sat. Și aici se începe urzirea păcatelor mele, cari s'au țăsut în urmă, în umbra deasă a sărăciei, care mi-a oploșit casa și cuprinsul. Sbuciumat de îndoeli chinuitoare, cu consecvența nefericită a greșelilor neispășite, cu mintea de târgoveț mărunț, cu o lume străină în suflet, am intrat în sat, nu ca dascăl luminător și cu atât mai puțin ca apostol aducător de o solie nouă, solie de izbăvire; nu, căci acesta are doar un ideal în slujba căruia își cheltuește toată viața. Eu însă n'aveam ideal, ci numai arătările amăgitoare ale interesului egoist. Am intrat în sat fără țintă de orientare, fără țintă de lumină pentru munca mea viitoare, fără voință, doar aceea de a măcina cunoștințele din manuale.

«Am privit în eleve niște obiecte; n'am stărunit nici când să mă apropiu de ei, de sufletul lor, pe temeiul dragostii și al bunătații. N'am ostenit să strecor în sufletele elevilor îndrumările vieții celei bune și frumoase, să birui nepăsarea și inerția deșteptând puterea internă ce zace în fiecare vâstar. Nu i-am petrecut nici când cu ochii părintelui sufletesc în umbletele lor afară de școală, nu li-am povăgrăit părinților lor trupesti nici un sfat cum să-i aperse de primejdia trupului și a sufletului. Intre mine și elevii era o prăpastie troienită de nămeții nepăsării.

Anunț

Se aduce la cunoștința celor interesați, că examene private și de corigență în secțiunea pedagogică până la finea anului școlar 1917/18 nu se vor mai ține.

Nagyszeben-Sibiu, la 14/27 Decembrie 1917.

Direcțiunea seminarială.

Situația politică.

Premierul Wekerle, după cum cetim în ziarele din capitală, face mari eforturi să închege partidele politice de la putere într'un singur partid de guvernare. În lipsă de un program bine marcat stăruie să-și întemeieze năzuința pe platforma legii electorale care e chemat să înlăture toate divergențele dintre diferitele partide. Legea electorală trebuie votată și ea va schimba fața politică a regatului.

Contele Andrassy îl sprijinește în acțiunea aceasta, asemenea și contele Apponyi, ministrul școlilor. Nu l lipsește de sprijin nici partidul popular în frunte cu contele Zichy Aladar.

Numai contele Károlyi nu se poate împăca cu silințele acestea dela ordinea zilei. Nu află de lipsă închegarea într'un partid. De altcum nu-i prea mulțumit cu politica guvernului, și în caz că noul partid de guvernare va lua făptură, e decis să treacă în opoziție, iar Teodor Battthyány și Ludovic Beck vor părăsi guvernul.

Cel mai fervent adict al lui Wekerle în acțiunea aceasta e Szerényi, care ostenește din greu pentru reușita ei.

Dar piedecile sunt multe.

Proiectul de lege

despre executarea gradată a art. de lege XX. din 1848

§. 1. Statul ungar în baza declarațiunii principiale cuprinse în paragraful al 3-lea al art. XX. de lege din 1848 pentru trebuințele bisericilor cuprinse în paragraful al 4-lea pentru biserica reformată, ev.-lut. și unitară în locul sistemului anual de ajutorare, introdus în bugetele anuale, în baza paragrafului al 3-lea al art. al XX-lea din 1848: Înființează o fundațiune permanentă (örök alapítvány) de 20 milioane coroane. Capitalul acesta fundațional se împarte între bisericile amintite în modul următor: bisericii reformate li compete 126.600.000 coroane, bisericii ev.-lut. ungare 54.600.000 coroane, bisericii ev.-lut. din părțile celene ale Ungariei 12.000.000 coroane, iar cei unitari 6.800.000 coroane. Visteria statului (erariul) asigură aceste capitale fundaționale parte în bani gata, respective în hârtii de stat, parte în realități.

Terminul asigurării nu se fixează.

§. 2. Capitalul statorit în paragraful 1. asigură o rentă anuală pe seama bisericilor amintite în următorul chip: resortul ministerului de culte și instrucțiune publică în bugetul său din anul 1917-18 în locul sumei de 5.047.800 coroane introduse pentru ajutorarea bisericilor amintite în sensul paragrafului al 3-lea al art. XX de lege din 1848, introduce în bugetul său de pe anul 1918-19 sub titlul eroagațiilor ordinare 6.000.000 coroane; în bugetul anului 1919-20 7.000.000 coroane, iar cu începerea anului bugetar 1920-21 introduce în buget an de an în continuu și permanent 8.000.000 coroane în favorul bisericilor amintite.

Din aceste rente anuale le compete bisericilor amintite în anul bugetar 1918-19 următoarele sume: bisericii ref. 3.798.800 coroane, bisericii ev.-lut. ungare 1.638.000

Çugetări

Adesea virtutea femeii trebuie să fie foarte mare, de vreme ce trebuie să ajungă pentru doi.

O casă fără copil este ca un clopot fără limbă. Sunetul care doarme ar fi foarte frumos, dacă ar fi ceva care să-l deștepte.

Când suferința e mare, te închizi ca stridia. Dacă ți-ar deschide inime cu sila, te-ar omora.

Viața e o artă, în care rămânem foarte des diletanți. Ca să ajungi maestru, trebuie să-ți verși sângele inimii.

Cei cari pretind că durerea cântată, este aproape tămăduită, sau nu sânt poezi sau n'au suferit. Este întocmai ca și cum s'ar spune, că cel care strigă în tortură sau în timpul unei operațiuni, nu suferă.

Când un bărbat își iubește cu un exces de pasiune copiii, fiți siguri că nu este fericit. Bărbatul iubește mai ales pe femei; femeia pe copil.

Carmen Sylva.

cultura. Pe lângă fărmul mării și prin văile adânci e pământul bun, roditor, așa că cei ce ar vrea, ar putea să ajungă la o bună situație materială. Lenea orientală, dar mai ales nesiguranța până acum a făcut, că acești agricultori să lucreze pământul în modul cel mai primitiv: pentru ca să-și scoată numai strictul necesar.

Industria unică se reduce la împăcarea trebuințelor primitive de îmbrăcă minte și gospodărie. Numai când necazul e mare de tot și cineva e mai întreprinzător, se apucă de o meserie. Albanezii aceștia sânt mai ales din Albania de miazăzi. Ei sânt parte brutari, de cari se găsesc mulți și'n România, parte măcelari.

Unii sânt fântânari vestiți în toată împărăția turcească. Din ținutul Zagorei pornesc «doctorii», cari vindecă cu totfelul de boscoane pe cei suferinzi nu numai din neamul lor, ci și la greci, români, turci, bulgari. Mulți din albanezii plecați în străinătate se dovedesc oameni foarte muncitori, întreprinzători și fac averi mari, ajungând unii chiar la situațiuni înalte în patria lor cea nouă. Unii se conțopesc cu totul în poporul, care i-a primit și-și uită de ai lor, cu toate că cea dintâi datorie a lor e să contribuie cât mai mult la ridicarea culturală și prin aceasta și la cea materială a poporului lor.

Până bine de curând mai era și o altă emigrare obișnuită. Firea războinică a albanezului îl făcea să caute aventuri împreunate și cu câștig material pe întreg întinsul imperiului turcesc. Credința cu care s'a obligat albanezul față de cineva fiind ca o stâncă de peatră, pașalele turcești și alții îl luau bucuros în serviciul lor. Mulți din acești «arnăuți» nu se mai întorceau acasă și întemeiau sate, așa că și acum întâlnim prin Turcia, Armenia, chiar și Arabia colonii albaneze, care poartă numele «Arnautchiosi», adică sat albanez. În timpurile dinainte de introducerea obligativității serviciului militar în statele din vestul și centrul Europei, albanezii făceau serviciu militar în Neapole, Germania, Franța și în Anglia. Ei erau elvețienii Orientului. T. A. R.

Scrisoare

de V. Genie.

Cu gândirea călătoare
Cătră satul dela munte,
Pe un petec de hârtie
Înșir slovele mărunte,
Ca să știți și vol de-acasă
Câte doruri mă frământă
Și c'endură azi pe lume
Omul dus la aspră luptă.

Și cum stau pierdut pe gânduri,
La odihna din tranșee,
Pe un fremăt lin de frunze
Vine dorul să mă iee,
Să mă duc'n depărtare
Cătră jalea mea pustie,
Să-mi revăd copii, și casă,
Și trudita mea soție.

Și s'ascult în noapți de eamnă,
Povestind din vreme trecute
Pe vecinul Nicolae,
Cărunchit de zile multe,
Și să-mi vâd sărmana mamă
Învârtind pe fus fuiorul,
Mângâiată'n al ei suflet,
Că-și vede earăș feciorul.

Vine-mi dorul câte-odată,
Să las pușcă grea din spate,
Să-mi mai vâd de sărăcia
Ce la ușa noastră bate,
Și s'ascult în zile sfinte
Ruga popii Vasillie,
Mai cântând și eu din străună
Câte-un psalm și podobie...

Prin văzduh răsună tunul
Și mugeșten depărtare,
Hora morții își înstrună
Fioroasa ei cântare,
Și pune sfârșit povestei,
Scrise'n dor și în suspine,
De-un gloată trimis de soarte
Să se lupte'n țări străine.

coroane, bisericii ev.-lut. din părțile ardelenale Ungariei 360.000 coroane, bisericii unitare 204.000 coroane; în anul bugetar 1919-20: bisericii ref. 4.431.000 cor., bisericii ev.-lut. ungare 1.911.000 coroane, bisericii ev.-lut. din părțile ardelenale Ungariei 420.000 cor., celei unitare 238 000 coroane, iar cu începerea anului bugetar 1920-21 le compete permanent: bisericii ref. 5.064.000 cor., biserica ev.-lut. ungare 2.184.000 cor., bisericii ev.-lut. din părțile ardelenale Ungariei 480 000 cor., bisericii unitare 272.000 cor.

Împărțirea cu capitalul fundațional permanent în parte sau în întregime, în realități sau în bani, gata, respective în hârtii de stat, aduce cu sine reducerea corespunzătoare a rentei anuale cuprinse în buget respective sistarea ei.

§. 3. Nu se pot reduce în viitor în bugetul statului acele sume, care în bugetul statului din 1917-18 sunt cu privire la resortul ministerului de culte și instrucțiune publică la eroagațiunile ordinare ale titlului «Ajutorarea bisericilor» în rubricile 3, 4, 7, 17, 18 și 19, folosința cărora se asigură bisericilor respective pentru totdeauna.

§. 4. Capitalul fundațional statorit și specificat în paragraful 1 și al 2-lea, sau interesele acestuia se pot folosi din partea bisericilor sus numite, exclusiv pentru scopurile următoare:

1. pentru regularea contribuției de dare a bisericii;
2. pentru cheltuielile administrației bisericesti și
3. pentru ajutorarea fondului de pensiune regnicolar preoțesc.

§. 5. Ajutoarele statorite în legea prezentă nu împiedică ajutorarea în viitor din partea statului a trebuințelor bisericesti necuprinse în paragraful al 4-lea, întrucât o astfel de ajutorare de aceea ar fi posibilă, printr-o credințioasă n'ar fi în stare să suporte povăzile ivite în urma acestor trebuințe bisericesti, și întrucât o permite această starea financiară a statului.

Legea aceasta nu atinge nici acele ajutoare din partea statului, care le competent sau le vor compete bisericilor înșirate aici, atât pentru scopuri bisericesti, cât și școlare în baza legilor existente, sau a legilor separate ce se vor crea în viitor, sau în baza contractelor bazate pe astfel de legi, nici acele ce se vor arăta de trebuințioase conform dezvoltării.

§. 6. Despre interesele capitalului fundațional amintit în paragraful prim, respective despre renta anuală amintită în paragraful al doilea, fiecare biserică separat până la sfârșitul unei șasea a fiecărui an următor ridicării intereselor respective a sumei rentelor, are să prezinte ministrului de culte și instrucțiune publică o socoteală aprobată și anume: a bisericii reformate de conventul universal reformat, a bisericii ev.-lut. ungare de adunarea universală a bisericii ev.-lut. ung., a bisericii ev.-lut. din părțile ardelenale Ungariei de consistorul general, iar a celei unitare de consiliul reprezentant al bisericii unitare.

(Va urma)

Conferența de pace dela Brest-Litovsk și alte știri

Delegații.

Participă la conferența de pace dela Brest-Litovsk următoarele persoane:

Din partea Germaniei: secretarul de stat Dr. Kühlmann, consulul Rosenberg, secretarul de legațiune Hösch, generalul Hoffmann, maiorul Brickmann.

Din partea Austro-Ungariei: ministrul de externe contele Czernin, ambasadorul Mérey, consulul Wiesner, consilierul de legațiune Colloredo, secretarul de legațiune contele Csáky, locotenentul de feldmareșal Csicseric, subcolonelul Pokorny, maiorul Glaise.

Bulgaria este reprezentată de: ministrul de justiție Popov, consulii Cossev și Stoianovici, colonelul Goncev, consilierul de legațiune Dr. Anastasov.

Din partea Turciei sunt de față: Al-teța sa Ibrahim Hakkî Pașa, ministrul de externe Ahmed Messîmîi bei, generalul de cavalerie Zekki Pașa, secretarul de stat dela externe Resad Hikmet bei.

Din partea Rusiei: Ioffe, Camenev, doamna Bicenco, Pocrovski, Corohan, Lubinski, Weltmann-Pavlovici, amiralul Altvater, generalul Samoilo, colonelii Foca și Zepit, și căpitanul Lipski.

Pacea și constituanta rusească.

Comisarul pentru externe Troțki a comunicat congresului țărănesc, că adunarea constituantă se va întruni după semnarea tratatului de pace,

— Noi, zice Troțki, aducem constituantei rusești pacea gata și nădăduim, că politica noastră va fi aprobată.

Şase puncte.

Biroul telegrafic ungar primește în 26 Dec. rusa Brest-Litovsk telegrama: Delegații ruși au înaintat în 22 l. c. următoarele șase puncte ca bază a tratatelor:

1. Nu se admite unirea teritoriilor ocupate cu forța în cursul războiului.

2. Independența politică, pierdută de popoare în război, se restabilește în deplină măsură.

3. Grupurile de popoare, care înainte de război nu erau neatârnată, vor hotărâ prin un vot al poporului, unde au să aparțină.

4. În teritorii cu mai multe naționalități are să se asigure independența culturii acestor naționalități, precum și autonomia administrativă.

5. Despăgubire de război nu se poate pretinde; sumele încasate până acum sub titlul de cheltuieli de război în teritorii ocupate, se restituie; persoane particulare se rebonifică pentru daunele suferite în război.

6. În chestiuni de colonii se iau hotărâri, pe temeiul acestor principii, în ședință plenară.

Czernin a declarat, că principiile propunerilor rusești pot sluji ca bază de discuție asupra păcii. Puterile centrale aprobă pacea generală imediată fără anecări și fără desdaunări; declară sărbătorește, că sânt gata să semneze îndată tratatul de pace, care pune sfârșit războiului, conform principiilor expuse, sub condiții egal de drepte pentru toate puterile beligerante. Dar cer anume, ca toate părțile aflătoare în război să primească în timp determinat și fără excepții condițiile de mai sus. Germania mai declară, că în ce privește coloniile, nu primește dreptul dispunerii de sineși al popoarelor, căci popoarele coloniilor doresc să rămână nedespărțite de țara mamă.

Până în 4 Ianuarie 1918.

Tot dela Brest-Litovsk se depeșază cu data de 26 l. c. că la propunerea delegației rusești, pentru a da puțința, ca statele beligerante să înceapă fără întârziere tratativele de pace generală, să se întrerupă tratativele pe zece zile, adecă din 26 Decembrie 1917 până în 4 Ianuarie 1918 seara. După trecerea acestui termen, tratativele se vor relua la orice întâmplare. Dar și până atunci se urmează tratări privitoare la chestiuni speciale, ce se rapoartă la Rusia și la puterile centrale.

Știrile războiului.

Budapesta, 26 Decembrie (Oficial). Pe frontul răsăritean armistițiu. Frontul italian: Italienii, în lupte dârže, au încercat earăș să reocupe înălțimile dintre Assiigo și Brenta, ce li s'au smuls în 23 Decembrie. Atacurile lor, fără excepție, au fost respinse.

Șeful statului major.

Berlin, 26 Decembrie. Frontul de vest: Foc de artilerie moderat spre sud de Ypern la Moevres și Marcoing. Înaintări de recunoaștere, făcute de detașamente franceze, la sud de Jouvincourt s'au zădărnicit în focul nostru și în lupte date piept la piept. Pe malul răsăritean al râului Maas, focul potențat în zilele din urmă, ieri a mai slăbit. Pe fronturile răsăritean și macedonean nimic nou. Pe frontul italian: Dușmanul, după pregătire artileristică a îndreptat un contraatac violent împotriva locului dela Col del Rosso și a înălțimilor sale dela vest și ost. Atacurile s'au prăbușit cu grele pierderi pentru dușman.

Ludendorff.

Telegramele din 27 Decembrie anunță activitate războinică redusă pe toate fronturile.

Anunț.

Deoarece în urma scumpetei generale și hârtia s'a scumpit în mod foarte considerabil, iar salarele culegătorilor dela tipografie s'au urcat mai mult ca la dublu, astfel, printru cearea foaieși să nu reclame pagube materiale, ca în anul ce espiră, se impune, ca pretul abonamentului, — care dela început, chiar și dela anul 1878 începând, de când foaia apare de 3 ori pe săptămână, a fost același, — din 1 Ianuarie 1918 să se urce la 24 coroane pe an.

Nagyszeben Sibiu, la 24 Noembrie 1917.

Comisiunea administrativă a „Tipografiei arhidiecezane”.

NOUȚĂȚI.

Declarații politice. La anul nou al apusenilor partidele guvernamentale ungare se vor prezenta la ministrul președint Dr. Wekerle, care la această ocazie va face declarații despre politica Ungariei și despre ideea partidului viitor guvernamental.

Suveranul nostru în părțile ardelenale. Ni se scrie: În 18 Decembrie, la 12 ore din zi, a sosit cu tren special în valea Bărgăului M. Sa Împăratul și Regele nostru Carol, însoțit de șeful statului major generalul Arz, de mareșalul Köves, de prințul Lobkovitz, și alți generali și ofițeri din statul major. La gara din Borgo-Suseni l-au așteptat autoritățile militare dela comandanțele ce se află staționate în valea Bărgăului; precum și autoritățile civile. După ce M. Sas'a întreținut cu aceștia câteva timp, a ieșit spre drumul țării, unde era postată miliția în 2 rânduri, tot soldați decorați cu câte 2-3 și până la 8 și 9 medalii. După miliție erau postate autoritățile civile, în frunte cu comitele și vicecomitele, primarii și notarii din valea Bărgăului, și preoțimea în frunte cu preotul Eliseu Dan din Borgo-Suseni și Ion Dologa, protopop onorar din Borgo Tiha. Maiestatea Sa a vorbit mai cu fiecare soldat, punându-i felurite întrebări, și arătând deosebit interes față ca oștenii săi cari îl aclamau cu entuziasm, apoi s'a întreținut cu amloiații administrativi, interesându-se de afacerile publice dela ordinea zilei, mai ales de alimentație. În numele preoțimei l-a salutată în câteva cuvinte preotul nostru Eliseu Dan din Borgo-Suseni, cu care asemenea s'a întreținut câteva timp, întrebând de parohie, de numărul sufletelor etc. După aceste salutări militare, în aclamările multimei de popor, s'a retras în vagonul de curte, unde a stat până sara la 6 ore, când a plecat mai departe.

Scutirea fiilor. Se comunică din loc autorizat: Hotărârea prea înaltă dela 11 Septembrie 1917, prin care susținătorul unei familii numeroase sau ultimul copil al unei familii, trebuie să fie cruțat în război, a dat naștere la oarecare neînțelegere. Și anume: se înainteză acte, în care cei aparținători persoanelor militare cer, ca cutare soldat să fie aplicat numai la etapă, sau îndărătul frontului, sau să fie cu totul concediat din serviciul militar. La aceasta se observă din nou, că hotărârea prea înaltă se rapoartă numai la persoane din linia focului, și că numai persoanele acestea se vor bucura de favoarea de a fi depărtate din cercul de activitate al focului dușman, pentru a face servicii la o distanță potrivită a primei linii.

Actele secrete. Din Petrograd se vestește că, afară de actele secrete de până acum, s'a găsit și tratatul încheiat între România și Înțelegere. Se va da publicității și acest act diplomatic secret.

Arestări în Petrograd. Se urmează deținerea șefilor partidului cadeților. Intre alții sânt areștați: Prințul Dolgoruki, Singarev și Cupiski. Miliucov, până acum, este liber.

România și puterile centrale. Un corresponsent al unui ziar elvețian a vorbit la București cu politicianii români P. Carp și Constantin Stere despre soarta României. Dl Carp a zis, că atărăn dela puterile centrale, în ce direcție va căuta țara românească viitorii săi aliați. Dl Stere a declarat că, după război este exclusă alianța României cu Rusia, care în a'e finanțelor este ruinată. România nu se poate reculege fără capital din străinătate, și în interesul său va trebui să ceară ajutor bănesc dela puterile centrale.

Dela oficiul de poștă. Se aduce la cunoștință, că nu se primesc la poștă ca scutite de porto cărțile poștale de campanie, dacă sânt fabricate de întreprinderi particulare. Este oprită, pentru particulari, atât fabricarea, cât și punerea în circulație de cărți poștale de campanie. Astfel de corresponsențe se consideră ca nefrancate, sau se napoiază trimițătorilor.

Sămânță. Agricultorii, cari au trebuință de sămânță pentru sămânăturile de primăvară, să înainteze cereri la primărie sau la vicecomiți. Preșurile pentru sămânță sânt: de majă metrică la ovăș și cucuruz 50-56 coroane.

Circulația poștală cu prisonierii în Italia. În considerare că trenurile între Elveția și Italia comunică de nou, se pot earăș trimite scrisori și pachete pe seama prisonierilor și internaționarilor austro-ungari aflați în Italia.

Curs de scris cu mașina. Atragem atențiunea publicului românesc asupra inseratului nostru despre cursul de scris cu mașina. În cele mai multe birouri se aplică azi cu preferință astfel de persoane, care știu scrie și cu mașina.

Chemare la arme. Giornale scrie, că în Italia zilele acestea vor fi chemați la arme 800 de mii de soldați. Puterea armată a Italiei este acum de cinci milioane de oameni.

Ziarști germani în Ruola. Supuși germani, scrie ziarul italian Corriere della Sera, și-au făcut earăș apariția în străzile Petrogradului, pentru afaceri și pentru a observa, în viața politică, interesul rusesc arătat puterilor centrale; în zilele apropiate vor veni în capitala rusească și gazetari din Germania. — Italienii să primească pacea; atunci gazetarii vor veni bucuroși și la Roma.

Teatru cinematograf. Sâmbătă, în 29 Decembrie se reprezintă la Apollo, în Strada Schewis: *Zorile din urmă*, istorie misterioasă în 4 acte, film Fönix. Duminică și Luni, în 30 și 31 Decembrie: *În ziua judecării*.

Pentru săracii

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

»Mila dată, săracilor te curăță de păcate, îți câștigă îndurare și viață vecinică».

Domnul Gustav Franz Binder, consilier comercial și unul din șefii renumitei firme I. B. Misselbacher din Sibiu, mi-a făcut, în presara Crăciunului apusean plăcută surprindere cu considerabila sumă de 30 cor., ce să-i folosesc la împărțirea darurilor de Crăciun între săracii Reuniunii meseriașilor noștri sibiieni.

Domnului Binder îi aduc cele mai sincere mulțumite.

Fapta generoasă a domnului Binder, m'a determinat să continuu opera, începută acum sup aproape 20 ani, cu împărțirea darurilor de Crăciun între cei mai lipsiți ai noștri.

În împrejurările excepționale de grele, în cari ne găsim, nu pot face alta decât să atrag binevoitoarea atențiune a celor cu durere față de cei lipsiți, asupra faptului împărțirii, pe cari îi rog să binevoiască a-mi face posibilă împlinirea acestei dăruințe, bine plăcute și oamenilor, și lui Dumnezeu.

Sibiu, 25 Decembrie n. 1917.

Pentru comitetul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Vic. Tordăgiannu,
prezident.

Cărți și reviste

Magii dela răsărit. A apărut și se poate comanda dela Librăria Diecezană din Caransebeș: «Dr. Petru Barbu: Magii dela răsărit, cântece și cuvinte pentru copiii, cari umblă cu steaua». Se atrage atențiunea domnilor catiheși și învățători asupra acestei cărți și se recomandă răspândirea ei la elevii școalelor populare. — Prețul: 60 fil. La comanda mai mari se dă rabatul convenit.

Calendarul Asociațiunii. A ieșit de sub tipar și se poate procura dela biroul Asociațiunii, Strada Șaguna Nr. 6 în Sibiu — Nagyszeben: Calendarul Asociațiunii pe 1918. Se vinde cu prețul de 80 fil. plus 10 fil. porto postal. Librărilor și altor revanzători, la comanda mai mari, li se dă rabatul convenit. Calendarul Asociațiunii e întocmit pentru trebuințele de tot felul ale poporului nostru. Pe lângă însemnarea zilelor și sărbătorilor de peste an, arată întunecimile de soare și de lună, și cuprinde povește economice pentru fiecare lună. Cuprinde mai departe: taxele de poștă și telegraf, taxele de timbre și mărcile poștale după tarifa nouă; tabela pentru socotirea intereselor, și târgurile. Calendarul Asociațiunii cuprinde o lectură bogată și aleasă: Povestiri frumoase, sfaturi înțelepte, pilduiri folositoare, poezii, proverbe și glume de tot felul, toate scrise și întocmite pentru înțelesul tuturor. Calendarul acesta înfrumșeșat cu 15 chipuri alese să nu lipsească din nici o casă românească. Cei ce doresc să aibă Calendarul Asociațiunii, să grăbească a-l comanda dela:

«Biroul Asociațiunii»,
Nagyszeben — Sibiu, Str. Șaguna 6.

„ECONOMUL“,
instituit de credit și economii, societate pe acțiuni în Cluj.

Prospect

pentru a IV-a emisiune de acțiuni a institutului de credit și economii, societate pe acțiuni, „Economul“ în Cluj.

Adunarea generală ordinară din 27 Iunie n. 1917 a acționarilor «Economului» a hotărât unanim, că — în vederea necesității absolute ivite în urma urcării depunerilor și a problemelor economice schimbate — să se ridice capitalul social la un milion de coroane, iar executarea la timp oportuna a acestei deciziuni a încredințat-o direcțiunei.

Intru executarea acestei hotărâri direcțiunea, în considerarea abundenței extraordinare de numărare și a interesului manifestat pentru ridicarea capitalului — deschide prin aceasta subscrierea la

a IV-a emisiune de acțiuni a institutului „Economul“.

1. Adunarea generală a rezervat acțiunile acestei emisiuni în primul rând pentru acționarii de până acum ai institutului, cari au drept de a subscrie până la termenul fixat mai jos, pe lângă prețul nominal de K 100 — plus K 5 — taxă de subscriere de fiecare acție, câte acțiuni au avut scrise pe numele lor în cartea acționarilor, primind proprietarul unei acțiuni vechi una nouă, iar proprietarii de două sau mai multe acțiuni vechi, a căror cifră e divizibilă cu doi, primind după câte două acțiuni vechi încă câte una nouă.

Restul de acțiuni optate însă neîmpărțite astfel se va distribui în prețul de cumpărare de preferință, fixată mai sus, tot între vechii acționari, după proporția ce o va statori direcțiunea. Dacă se vor subscrie mai multe acțiuni de 6000, direcțiunea își rezervă dreptul de-a reduce numărul acțiunilor subscrise proporțional.

Înștiințarea pentru subscriere au să o facă acționarii vechi cel mult până la **15 Februarie n. 1918 pe lângă prezentarea acțiunilor scrise pe numele lor.**

Prețul acțiunilor se va plăti în patru rate egale și anume

- I. rată până la 1 Martie n. 1918 cu K 25 — K 5 — taxă de subscriere
- II. „ „ „ 1 Mai „ „ „ K 25 —
- III. „ „ „ 1 Iulie „ „ „ K 25 —
- IV. „ „ „ 1 Septem. „ „ „ K 25 —

Se pot plăti și mai multe rate sau prețul întreg deodată. Față de acționarii, cari nu vor plăti ratele punctual, se va aplica § 11 din statute.

Acțiunile nouă se vor estrada cu data de 1 Octomvrie n. 1918 sub numeri identici cu ale celor vechi + 4000 și vor participa la dividenda anului 1919. Pe anul 1918 acționarii, cari vor plăti prețul întreg deodată vor primi 4½%, iar cei cari vor observa ratele 4% interese pe timpul dela sosirea banilor la cassă până la finea anului 1918.

2. Acțiunile din a IV-a emisiune, cari până la 15 Februarie n. 1918 vor rămânea nesubscrise de acționarii de până acum, se vor rezerva în primul rând pentru bărbaii de încredere ai institutului și pentru instituțiunile economice, culturale și filantropice cu prețul de preferință de K 110 — plus K 5 — taxă de subscriere.

3. Acțiunile din a IV-a emisiune, cari nu se vor subscrie conform punctelor 1 și 2, se vor plasa prin direcțiune cu prețul urcat de K 125 — plus K 5 — taxă de subscriere.

Înștiințarea pentru subscrierea acțiunilor din punctul 2 și 3 are să se facă cel mult până în 15 Martie n. 1918, iar prețul acțiunilor se va plăti de-odată cu subscrierea. După nominalul acestor acțiuni institutul va plăti 4½% interese pe timpul dela solvirea banilor la cassă până la finea anului 1918 și vor participa la dividenda anului 1919.

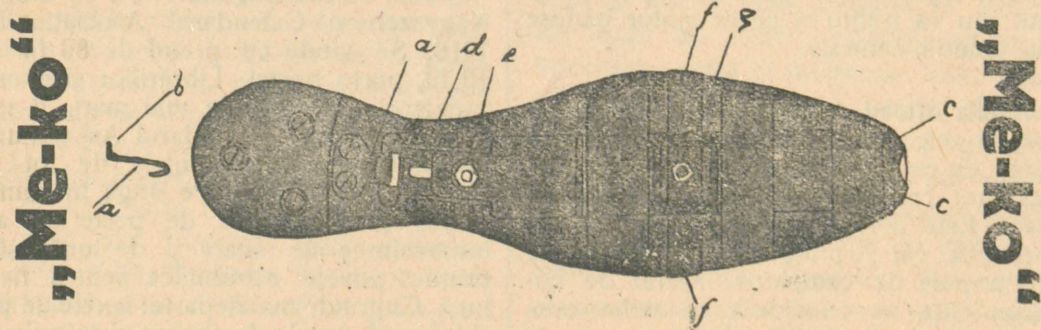
Din încredințarea adunării generale a acționarilor, ținută în 27 Iunie n. 1917.

Cluj, 8 Decemvrie n. 1917.

(285) 1—1

Direcțiunea institutului de credit și economii

„ECONOMUL“.

„Me-ko“, —apărătoare de tălpi.

„Me-ko“ sunt mijloacele cele mai bune, patentate și neîntrecute, pentru apărarea tălpilor de încălțăminte la copii, dame și domni. Se găsesc de vânzare în Sibiu la:

FRIDERIC BAUMANN.

Se caută revânzători pentru comitatul Sibiului și li se dă rabat.

Nr. 171/1917

(282) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de protopresbiter gr.-or. rom. al tractului Hunedoara, conform ordinului consistorial din 6 Noemvrie a. c. Nr. 8258 Plen. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Viitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia Hunedoara.

Emonumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Venitele din parohia centrală Hunedoara, fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Dotațiunea de protopresbiter stabilită prin §. 19 din pragmatica de serviciu, cum și taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale.

Reflectanții la acest post sunt poftiți a-și înainta cererile lor la Consistorul arhidiecezan în termenul deschis, documentând cvalificațiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Din ședința comitetului protopresbiter gr. or. rom. al tractului Hunedoara, ținută la 30 Noemvrie 1917.

Dr. C. Popescu, m. p. preș. com. protop. C. Dăncilă, m. p. notar comit. prot.

Nr. 9449 Plen. 1917.

Aprobat în ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută în Sibiu la 4/17 Decemvrie 1917.

Vasile Mangra m. p., arhiepiscop.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Curs de scris cu mașina.

Dau instrucție în scrisul cu mașina pe diferite sisteme.

Cursul să începe în 15 Ianuarie st. n. Instrucția se dă după dorință în limba maghiară, română și germană.

Amănunte: Sibiu-Nagyszében, strada Schewis (Schewisgasse) Nr. 26 parter în stânga. (286) 1—3

Nr. 362/1917

(278) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. a III-a Valea mare, prin aceasta se publică a treia oră concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă cu restricția §-lui 26 din Regulamentul pentru parohii.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu, iar reflectanții cu observarea prescrierilor regulamentare să se prezinte în comună spre a se face cunoscuți poporului.

Geoagiu-Algyógy, la 24 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiter gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici, protopop.

Nr. 364/1917.

(279) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. a III-a Amașul-mare Bradet, prin aceasta se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se înainteze la subsemnatul oficiu în termenul deschis, iar reflectanții să se prezinte în comună spre a se face cunoscuți poporului.

Geoagiu-Algyógy, la 24 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiter gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici, protopop.

Cadouri practice pentru Crăciun

Se recomandă bine asortatul magazin în

Mătăsuri, stofe de lână și bumbac, jupoane, corsete, brasiere, albituri pentru dame, și domni. Mănuși, batiste, manșoane, și diferite articole de decoruri pentru dame. Asemenea și gulere, manjete, cravate, ciorapi și altele. (281) 3—3

Magazin de modă **Rudolf Trentina**, urmașul lui **Friederich Binder**

Sibiu, Strada Ciznădiei Nr. 25.

Vânzare de lemne de foc.

Vând și furnizez prompt **lemne de fag**, calitatea primă, și producție proprie, în cantități mari și mici,

cu prețurile zilei.

Certificate de furnizare am la îndemână.

Prenotări se pot face în Sibiu la:

Kincs Samuné
Strada Turnschul Nr. 15.

și **Lieblich Jenő**
Strada Gușterții Nr. 56.

Salamon Sámuel,

3—12 (270)

producător și vânzător de lemne în **Aranyosgyéres.**